

Передплата

на «РУСЛАНА» вкочисля:
в Австрії:

за члнй рік 20 пер.
в п.ч року 10 пер.
в четверть року 5 пер.
в місяць 1/70 пер.

За границею:

цлий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків

Єдине число по 10 сот.

РУСЛАН

«Барвент ми очі і думу ми вершем: а не воьвомеш мплости і міри не воьвомеш,
бо руске ми сердце і міра руска.» — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що днй
крім неділь і руских свят
о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і
експедиция «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровского (Хорун-
щини). Експедиция місцева
в Агенції Соколовского в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає сядише
на попереднє застереженє.—
Рекламації неопечатаніє
вільні від порта.— Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Справа руского університету у Львові.

(+) Справа руского університету не дає спати спокійно польским дневникам і політикам. В своїх виводах польські дневникарі доходять нераз до такого безглуздя, яке може бути лише впливом крайної загорілості і засліплення, що затемнює в цілости спокійне і здорове думанє. Вчєра навели ми виїмки з львівських і провінціональних польских часописий, котрі свідчать про безмежну загорілість і засліпленє. Одначе ми вже привикли до того, що того рода часописи, в котрих найпоганійші відпадки з рускої суспільности заангажовані для реферования про рускі справи і видаваня про них прилюдного суду, не можуть вже здобути ся на тверезу оцінку відносин. Алеж навіть петербурский Крај (до недавна тижневник, нині перемінений в дневник), котрий до недавна доволі предметово оцінював політичні і національні відносини в Галичині, вступив на ту саму дорогу, що й тутешні загоріліці дневникарські. В ч. 65 присвятив Крај вступну статью справі руского університету і вмовляє в посла Романчука і Русинів, начєб они не думали щиро про засновини руского університету, бо тут нібито розходить ся лише о боротьбу проти Поляків, о те, щоби львівський університет зутракізувати, а відтак зовсім зручити і забрати Полякам. Крај єушить собі голову тим, що Русини булиб приневолені fabrykować на rozsekaniu profesorów, бо таких ще нема і нагадує часи спольтєнєня львівского університету, коли мабуть senat miał raczej za wiele profesorów (польских) do dyspozycyi (і наводить хеміка Радзішевского, ботаніка Ростафінського, хірурга Ридигера, що працювали на заграничних катедрах). Але наконецно годив би ся Крај на руский університет, бо lepiej więc już, jeśli otrzymają uniwersytet własny, a że będzie lichy, nie nasza to już troska, lecz rządu.

Отже ми на се передовсім приневолені звернути увагу Крај-у, що він помішав пізнійші часи з давнійшими. Коли польщено львівський університет, тоді також обсаджувано доцентами катедри з молодих концепістів намісництва (др. Пентак, др. Рітнер, др. Білінський і ин.) або адвокатів (як др. Кабат) а наведені Крај-ом професори прийшли значно пізнійше сюди (Ростафінський же є в Кракові). Алеж і Русини мають уже давно професорів, котрі на заграничних університетах служили або служать по 20 кілька літ і там

вже були вибирані ректорами та дїждали ся рангі радників двору (як проф. Горбачевский на медичнім виділі в Празі, проф. Пулюй на техніці в Празі або пок. проф. Борисикевич в Градци, проф. Зобків в Софії перед тим доцент в Загребі), не згадуючи вже про українских професорів на російских університетах. Некай же польські професори у Львові не роблять трудности при габілітації руских доцентів (сим разом якось пішли до голови по розум, габілітуючи д-ра Ст. Рудницького), то найдуть ся зовсім поважні сили (маємо тут на думці проф. д-ра Копача, проф. д-ра Володимира Левицкого і ин.), котрі належно виявляють ся з своєї задачі. Одначе тут все висуває ся аргумент, а те саме робить і Крај, що Rusini żądają dziś tej, jutro owej katedry — z polskiego uniwersytetu chcą zrobić mieszany, a z mieszane go ruski. Отсим показує Крај і всі ті, що нібито не противлять ся утвореню руского університету, що они що иншого говорять і пишуть, а ще иншого думают і то думают не щиро. Бож очевидно рускі доценти можуть тут габілітувати ся на готовім тутешнім університеті і тим способом побіч польских катедр повстане перегадом значнійше число руских катедр. Алеж через те не перестануть вствувати теперішні польські катедри, ніхто їх Полякам не забере. Тоді лише наспів хвиля розділу тих катедр на два окремі університети польский і руский. Не чужого ми бажаєм а свого то права, нераз ми повтаряли за нашим поетом Шашкевичом. А тоді нехай не болить голова польских дневникарів і політиків що до руского університету, że będzie on lichy — се вже наша журба. А при тім нехай не послугують ся польські дневникарі і політики оружем позиченим у німецких загоріліців, котрі не хотять допустити чєского університету в Берні під позором, що він був би огнищем винародовлюваня німецкого населєня. Руский університет не може бути деінде, лише — у Львові.

Політичний огляд.

Бар. Еренталь виїздить в п'ятницю до Пешту, щоби порозуміти ся з угорским правительством в справі делег. сесії, яка малаб відбути ся в маю, і що до підвишеня війскових плат. При сій нагоді, як запевняють, має дати відповідь цісаря на вручені монарсі Кошутом домаганя підчас останнього послуханя в справі війсковій. Як з иншого жєрела знов запевняють, відповідь ся має зву-

чати: передовсім виборча реформа. Як звіщає мадарский дневник „Keleti Ertesítő“, угорське міністерство внутр. справ вже викінчує предлогу про виборчу реформу.

Незвичайне вражінє викликало у в'язненє в Сараєві поважних вісьмох Сербів під закидом зради стану задля іридентистичних змагань. Ув'язнєних мають поставити перед воєнний суд. Наслідком того захитанє вельми становище міністра Буриана, а також війскового коменданта в Сараєві.

Мадярські вольнодумці поступають зовсім безоглядно з представниками немадарских народностей. На вчєрашнім засіданю сойму (на порядку дневнім справа зміни регуляміну) відбрано всім бесідникам инших народностей голос і они тому рішили вийти з салі і не брати дальше участи в розправі та вернути домів. Так поступають величані нашими нац. демокр. редакторами представники «масової політики»!

Державна рада.

На початку вчєрашнього засіданя посол. палати помянув президент помершого бувшого віцепрезидента палати проф. Кайзера. Відтак приступила палата до розправи про організацию міністерства робіт публічних. Референт Малаховский вказує на konieczність скорого ухвалєня сєго закона, бо тимчасовий стан справи наносить немалу шкоду, богато справ не може бути поладжєних задля сумнівів що до обсягу діланя властей, а одна власть не хоче вдирати ся в обсяг другої. Нагле внесєнє в тій справі складає ся з двох частин: одна часть змагає до упорядкованя обсягу діланя властей наслідком утворєня нового міністерства, друга відносить ся до бюджету нового міністерства. Референт домагає ся ухвалєня першої части в трех читанях, а що до другої ухвали в першім читаню. Др. Адлер (соц.) є за утворєнем нового міністерства, але противить ся поладі сєї справи дорогою наглого внесєня, бо се недостойнє парламенту, а також критикує утворєнє сєго міністерства дорогою цісар. розпорядку. Задачею нового міністерства є розвиток великого промислу, а на чолі єго стоить представник дрібного ремєсла. Бєсідник витає утворєнє з тої нагоди при міністерстві торговлі окремої секції суспільно-політ. справ, з чого перегадом повстане соц. політ. уряд. Противить ся переказаню всіх кредитів нового міністерства дрови Гєсманови, бо се булоб неначе диспозиц. фондом і критикує приділенє промисл. шкільництва сєму міністерству. Пос. Офнер (жид. вольнодумець) вказує на недостачу системи в складі нового міністерства і противить ся також приділеню промисл. шкільництва до єго обсягу. Пос. Проккоп вимагає, щоби

ческі справи в сім міністерстві полагали чеські урядники і щоби оно посполувало рільництву. Домагає ся реґуляції рік і каналізації в Чехах і Моравії, але противить ся будові водних доріг, що отворять дорогу чужим капіталістам до краю. На тім перервано розправу. Міністер кр. оборони відповідав відтак на ріжні інтерпеляції, між иншими на інтерпеляцію Дияманда що до шкідної поживи у військовім шпиталі у Львові. Вислана несподівано слідча комісія переконала ся, що хорі вдоволені подаваною їм поживою, а що декотрі бажалиб більших порцій, то се з огляду на реконвалесцентів булоб шкідливо, колиб давано їм більше їди, як приписують лікарі. Слідуюче засіданє назначене на нинішній день.

Парляментарні справи.

Бюджетова комісія полагала бюджет середних шкіл і приступила до наради над бюджетом народних шкіл. Міністер М а р х е т обговорював справу переповнення шкіл і заявив, що в звязи з тим є справа ревізії управління, котру він лишає до полагоди межі міністеріяльним конференціям. Виданий розпорядок про іспити зрілости насуває певні небезпечности що до надуживаня, але міністер зверне пильну бачність на те, щоби єго виконувано так, як оно подумане і на се будуть вважати кр. інспектори.

Зміна пляну наук в середних школах є предметом основних нарад в міністерстві, котра наміряє утворити новий тип, або нові типи середних шкіл. Іменно утворено би нові середні школи, з котрих усунено би греку, а введено замість неї оден з живих язиків або другий краєвий і значну вагу положено би на реалію. Другий тип був би так подуманий, що по четвертій класі послідувалоб розвітлене науки, для уможливленя вибору заводу. Позаяк все змагає до університету, а наука латини починалаб ся в тім другім типі від 5. кл., отже требаб сему предметови визначити більше годин, а природничі науки і реалія троха обмежити. Над сею промовою міністра розвинула ся відтак широка розправа. Відтак прийнято розділ про середні школи з многими резолюціям.

На вчерашнім засіданю легіт. комісії зложив Ш і р і н г е р реферат про вибір Старжинського задля незнання рускої мови. Вибрано референтом Левенштайна 20 голосами проти 14, котрі упали на Трильовського. Предсідатель Шустершич заявив на домаганє Дияманда що до переслання судових актів, що все потрібне зарядив.

Поміч для убогих хорих.

(X) Неперечно найстрашнішою недугою, котра пориває між людьми більше жертв, як яка небудь грізна пощесь, є г р у з л а в к а (туберкульоза), на котру звернено останними часами в цивілізованім світі пильну бачність задля єї поборованя. Особливож великий процент недужих припадає тут на найбільшій, непорядні, несвідомі великої грози сеї недуги і тому безпомічні убогі верстви населеня. Засноване недавно у Львові „Товариство борби з грузлавою“ ввело тут „Опіку над хорими грузлаковими“, а має намір устроювати такі інституції і по інших містах в краю. Суспільність наша повинна єї людяні змаганя піддер-

жати як найгорячіше, а передовсім дневникарство повинно освідомлювати в тій справі убогі верстви населеня. В тій цілі містимо понизше поясненє і просимо й инші часописи подати се до відома своїх читачів.

Засноване перед кількома роками „Товариство борби з грузлавою“ (туберкульозою), зібравши відповідні фонди, приступило до устроєня у Львові „Опіки над хорими грузлаковими“ на взір французских dispensaires. Цілю сеї опіки буде, запобігати розповсюдженю грузлавки з підмогою вивідуваня і обмежуваня огнищ зарази, з підмогою відкриваня початкових ступнів сеї хвороби, з підмогою відповідної поуки і помочи уділюваної недужим і їх родинам. Хорий, що зголосить ся до „Опіки“, буде найдокладнійше оглянений лікарем, відтак відповідно вишколена опікунка хорих удає ся до мешканя хорого, розсліджує гігієнічні условини мешканя і маєткові, заріткові і родинні відносини хорого, здає з сего справу лікареви; на основі сего справозданя лікар дає відповідні вказівки опікунці, котра буде обовязана в певних часах відвідувати хорого, відповідно єго поучувати і єго оруженє, а заразом дбати про виконанє лікарских поручень. Окрім самого хорого оглядає лікар „Опіки“ цілу єго родину, а то в цілі дослідженя вчасних форм хвороби і переконаня родини про конечність вчасного ліченя. Властивим ліченєм „Опіка“ поки що не буде займатися. „Опіка“ бажает навязати взаємини з мійскою секцією публичної добродійности, з касами хорих і з иншими добродійними товариствами, щоби з підмогою тих товариств подати материяльну поміч хорому.

„Опіка над хорими грузлаковими“ містить ся в нарожнім домі при сході улиц Баторія і Паньскої в партері, з входом від Паньскої улицы ч. 10 (станція електр. трамваю). „Опіка“ почала вже свою діяльність. Спершу буде приймати ся хорих лише два рази ти ж н е в о. Окремі оповіщення подадуть дні і години прийнят.

„Товариство борби з грузлавою“ стрічало при винаходжуваню відповідного поміщеня для „Опіки“ на певні трудности, бо наєм уміщеня на таку ціль викликував у властителів домів і у мешканців побоюваня. Отже вже сама обставина, що сею справою займає ся „Товариство борби з грузлавою“, зложене переважно з заводових лікарів, повинно успокоїти публичність. Товариство, котре витичило собі задачу, побороувати грузлавку, не могло би нічого такого предпринимати, що грозило би мешканцям дому або найближшим єго сусідам, якою небудь небезпечностю для здоровля. Уміщенє „Опіки“ є так устроєне, а сама інституція буде так ведева, що всяка можливість перенесеня хвороби в окруженє є виключена. Противно „Опіка“ відповідним вишколенем і поукою хорих найліпше обезпечує окруженє перед заразою грузлавки. Устроєнем уміщеня „Опіки“ заняв ся вельми уміло і з ласкавим оглядом на фонди товариства відомий архітект львівський професор Левинський.

Анатоль Вахнянин.

Спомини з життя.

(Дальше).

Відтак удало ся мені навязати знакомство з співочою школою Правнової (Правнова, жінка начальника огневої сторожи міської,

колишня артистка сцени в Градці, учила дівчат львівських співу сольового), то і єї учениці брали участь в наших руських концертах. Я співав в їх товариствах, а за те они помагали нам охотно в наших концертах. А треба знати, що спів був і буде завсїгди дуже добрим средством до будженя національної свідомости. Вступ на наш концерт був заедно гратісовий, тож слухачів було аж надто, а за співом ті слухачі слухали і наших річей про Шевченка та про нашу національну програму і одушевляли ся деклямаціям. „Бесіда“ була тоді центром руського житя, „Просвіта“ йшла досить скоро в народ, а „Народний театр“ одушевляв провінцію. Гуневича (який на жаль сильно напивав) взяв я був з собою в р. 1870 на вакації на село до тестя мого, до Доброї та тут поміг він мені до зложеня півтора якта моєї опери „Купало“. Я творив лібретто і мелодії, складав все в цілість, а він справляв гармонію та показував мені способи інструментованя. Під єго рукою студіював я Льобого науку гармонії і інструментации та довів до того, що вже і для нашої сцени я дещо клав під ноти, приміром пісні з „Бондарівни“ Заревича. Гуневич переніс ся відтак до Познаня, де була єго донька на польській сцені артисткою, став там директором музичного товариства і помер небавом, не відвикши від чарки. Коли я по єго відїзді дав відтак концерт у Львові, на яким випровадив при помочи обох панев Любовичок та деяких хлопців гімназияльних і старших співаків I акт моєї опери „Купало“ то несвідомий Матюк написав тоді до „Слова“, що се не моя робота, а робота Гуневича. Матюк пробрехав ся, бо ж Гуневич не втворив ні одной мелодийки в моєї опері, не розумів ні слівця по руськи, а лише справив мене тут і там, чого я не соромлю ся, бо ж учти ся у такого мєстра, яким був Гуневич, не було би соромно і Матюкови. По 1870 році я спорадично доповняв „Купало“ частина по частинці довгі літа, бо і часу не було за шкільним занятєм, а вже тоді Гуневича не було в живих. Покінчивши сю мою роботу, є переробляв єї та достовняв тричі, поки не надав їй теперішній вид. Не мав я ніколи претенсії звати ся музиком або композитором, я був і лишив ся слабеньким автодидактом, що не змарнив дрібки музикального таланту та не соромив ся учти ся від людей — музиків з заводу. Яж учу ся і доси гармонії та форм музичних. Ich sang und componierte, wie mir der Schnabel gewachsen.

В 1870 р. вичитав я в Gazet i Narodow-ij конкурє на зложенє пісні до слів, які треба було підняти в редакції сегож дневника. Я зайшов туди і дістав текст пісні: „Чи така вже наша доля, чи така судьба вже нам? щоб сеї гарний край Подоля все служив чужим панам? Що Татари не спалили, те нам видер Німець—Жид, а всі край наш руйновали, тепер нужда, що аж гидь. А вже прецінь може час лучшой долі і для нас! Од вік — віка ті поля руська сіяла рука, а широкий степ Подоля витоптав кінь козака; Німці стели поміряли, в поле, в хату Жид іде; а де наш батки жили, синам жить нема вже де! А вже прецінь і т. д.

„Козак з віка власну церков і свій власний загін мав, Татар не був в єї порозі, Німець патент прибывав: щоб забрати срібло-злото і стопити сьвятий дзвін; тепер жидівська голота бере цвинтар на вигін. А вже прецінь може час... і т. д. Козак з віка власну мову і свій власний закон мав, старші слали установи, старших сам він вибирив. Нині право траплатити, ніби право якийсь дар, навіть і смерть запластити, щоб не зіхав жид-нотар. А вже прецінь може час лучшой долі і для нас“.

Я до сеї пісні доробив мелодию з супроводом фортепяну і вислав під шифрою на конкурє. По якімсь часі загостив до мене (я мешкав тоді в кам'яниці Сермака) якийсь молодий панок, представив ся Володиславом Федоровичем, сином автора тексту, властителем Вікна і вручив мені 100 зр. премії за пісню. Батько єго написав сю поезийку в часах, коли Німці загорнувши Галичину, стали в ній по

своєму газдувати. Під сю мельодию підложив відтак за призволом Федоровича Омелян Партицький другий текст і єї виконувано зідтак на концертах в пам'ять Шевченка і при других нагодах.

(Дальше буде).

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат.: Іларіона Прп.; римо-кат.: Євекіяла прор. — В суботу: руско-кат.: Марка Еп.; римо-кат.: Льва I. п. р.

— **Здоров'я цїсаря.** З Відня доносять, що цїсар зовсім подужав і що дня проходить ся в замковім огороді в Шенбруні. До бургу поверне монарх по Великодних святах і буде уділювати послухань. На свята поїде монарх до своєї доньки, архикн. Марії Валерії до Вальзе і перебуде там від 15. до 21. с. м.

— **В Піснах коло Щирця** відбуває ся комасация ґрунтів. Місцевим аграрним комісарем для сеї комасациї іменованій секретар намісництва Людвик Каспарі з урядовим осідком у Львові а єго діяльність розпочала ся з днем 5. с. м. Від того дня набувають обо язуючу власть всі постанови закона з дня 9. грудня 1899 р. в ціли переведеня загального поділу спільних ґрунтів в громаді Піски межі громади Щирець, Лани, Піски і Острів, львівського повіта.

— **До спадщини по Полуботку** пишуть з Полтави до «Кіев. Вїстий»: На кошти веденя справи зложили спадкоємці гетмана Полуботка 4,000 рублів. На засіданю, яке відбуло ся дня 23. марця, вибрана спеціально в тій ціли комісія постановила запросити двох визначних адвокатів в Росії та Англії і безпечно вислати до Англії присяжного адвоката та члена комісії, щоби напевно вивідатись про полуботківську спадщину та рішити, що робити даліше. Час прийнятя далішних наів від спадкоємців продовжено ше до 1. мая. Ті, що не зацягнені до спису спадкоємців у проф. Ал. Рубця і не були на першій зїзді в Стародубі, також можуть причинитись своїми грїшми до комітету на веденє спадкової справи, але разом з грїшми мають предложити докази своєю посвояченя з Полуботком.

— **Православна прогаґанда.** З Бродів пишуть нам: Ученик III. кл. в Бродях гр.-кат. Кушпета, згодосив свій перехід на православіє в ц. к. старостві в Бродях. На сей перехід в першій ряді вплинула гадка родичів, як зачуваємо, котра є конклюденною політики Марковів та Дудикевичів. Загалом в нас панує дуже цікава атмосфера, здає ся, манить наших твердиців мовесковський кнут, котрий о пів години до кордону лєстить своїми рублями. (К).

— **Мало що не катастрофа.** На стациї в Краснім, де оноді ударили ся два тягарові поїзди, мало що не стала ся нова катастрофа. Позавчера вечером їхали проти себе два особові поїзди, оден з Бродів, а другий з Тернополя. В останній хвилі машинїст одного з поїздів здержав їзду, замїтивши грозу положевя і тим чинном запобіг нещастю.

— **Огні.** В Бичківцях, чортківського повіта, вибух дня 1. с. м. в полудне огонь в хаті господаря Казимира Щепанського і до пів години знищив 7 господарств. Найбогатший між ними погорів Михань Андрейчук, котрий має шкоди до 10.000 К. Загальна шкода виносить до 30.000 К. Обезпечених було в Краківскім товаристві 5 господарів на суму 5.500 К, два прочі необезпечені. Ратунок був трудний через віддалену воду, посуху і легкий вітрець. В часі пожежі поекла ся Варвара Ситків мати Щепанського і до трех годив померла. Огонь повстав через хибну будову комина. — В Желдци, жовківського повіта, згоріло дня 29. марця 6 господарських загород. Шкода на яких

10.000, К обезпечена. З весною починає чим раз частїйше горіти по наших селах. Тимто завчасу повинні громади, де ще нема пожарних сторожий, подбати о їх заснованє. По статуті належить писати до „Сокола“ у Львові, ул. Руска 20. Статуту висилає ся даром.

— **Вїзд кацапів на Сибір.** Буковинські Липовани, правдиві кацапи, а не такі як наші галицькі перевертї, вїздуть на Сибір. Збірку роблять в Сереті. Там зїхало ся їх доси около 200 родин, а небавом прибуде там кількадесят липованських родин з Румунії. З Серету поїдуть они до буковинської Новоселиці, а звідтам забере їх окремиї російский поїзд і повезе на поселенє в Сибірі.

— **Катастрофа на морю.** Велике вражїне викликала в цілій Англії вїсть про страшну катастрофу, яка стала ся оноді підчас воєнних маневрів з торпедовцем „Тігер“. Катастрофа лучила ся серед густої мраки. „Тігер“, котрий мав за задачу підплисти до лїній ворожих пароплавів, гнав зі швидкістю 27 вузлів і впав на пливучий з противної сторони на рівнож швидко пливучий контр-торпедовець „Бервік“. Зудар був страшний. „Тігер“ зїстав цілковито перетятий на дві половини, з котрих передна в тій хвилі пішла під воду, а друга половина затопилась в протягу кількох минут, завдяки чому можна було виратувати часть залози. На розбитім „Тігері“ затонуло до 40 людей із залози і командант торпедовця. Решту залози забрав з морських филь на свій поміст „Бервік“.

— **Венеція в Варшаві.** На Вислі під Варшавою є 72 доми збудовані на човнах. В тих плаваючих домах живе поверх 500 осіб, переважно убогих родин. Між ними мали находити ся ріжні анархїстичні заволоки і розбїшаки, тому поліція частїйше тепер заглядає до варшавської Венеції і заостряла мельдункові приписи.

— **Дрібні вїсти.** У Відни помер в 58. році життя бувшай віцепрезидент палати послів Август Кайзер. Покійний був професором історії і німецької філїології в ріжничій школі на Шлеску і вандрівним інструктором Райфайзенюк. — Посол М. Петрицький перевїс свій осідок зі Львова до Копичиневць, де буде мешкати постійно, о скілько не буде у Відни.

Оповідки.

— **Дальший репертуар руского театру в Тернополі.** (Саля Міщанського Брацтва. Початок о год. 7½. вечером. Білети продає раніше Народна Торговля, а від 5. год. вечером каса театру).

В суботу дня 11. цвїтня „Барон циганів“ оперета в 3 діях Стравса.

В неділю дня 12. цвїтня „Серед бурі“ історична драма зі співами в 5 діях Бориса Грінченка.

Ві второк дня 14. цвїтня „Мари“ родинна драма в 3 діях Генриха Ібсена.

В середу дня 15. цвїтня „Різдвяна ніч“ (Царицині черевички) опера в 4 діях М. Лисенка.

В четвер, п'ятницю і суботу представлена не буде.

— **Великопїстні реколекції** для всіх станів відбудуть ся в днях 12. до 18. с. м. в Преображенській церкві у Львові при улиці Краківській в отєм порядку: дня 12. цвїтня в неділю о 4. год. по пол. Вечірня, перша реколекційна проповідь, акафист і благословенє Святими Дарами. Дня 13, 14, 15, 16 і 17. цвїтня о 6½. вечером Молебен до Пресв. Богородиці, реколекційні проповіді і благословенє Святими Дарами. Св. Сповідь дня 17. і 18. цвїтня, в п'ятницю і в суботу від 4. год. по пол. почавший — **Уряд парохїяльний Преображенської церкви.**

— **3 Москалівки коло Косова.** Реколекції для інтелїгенції відбудуть ся в церкві в Москалівці в днях 13., 14. і 15. цвїтня (т. є в понеділок, второк і середу). Початок щоденно о год. 5. по полудни. — **Гр.-кат. Уряд парох. в Москалівці.**

— **Із станицької епархії.** О. Ігнатій Щуровський з Вашковець іменованій ординар. делегатом в окруж. раді шк. в Вашківцях. — На конкурс розписані: Сухоостав з речинцем

по конець цвїтня і посада другого душпастиря при карнім заведено в Станиславові з речинцем по 15. цвїтня. — Канонїчну інституцію дістали оо.: Іларій Сїменович на Білобожницю, Константин Ткачкєвич на Кїйданів, Николай Бутковський на Шидлівці, Григорій Ковч на Кошилівці, Володимир Озаркєвич на Березів вижний, Софрон Глїбовицький на Кончакі, Іван Билинський на Оришківці, Емануїл Книгиницький на Вербовець, дек. городеньского, Роман Копиєтанський на Григорів і Ілля Чорнодоля на Заліщики. — Увільнені оо.: Теодор Мицько від прив. сотрудицтва в Дзвинячи, Николай Бутковський від сотр. в Монастирських, Леонтий Коростіль від сотр. в Коломиї, Григорій Дурделла від сотр. в Кулачківцях і Іван Лабач від завід. в Серафинцях. — Введені оо.: Іван Лабач яко сист. сотруд. в Серафинцях, Григорій Дурделла, яко прив. сотрудн. в Ласківцях і Іван Волошин, яко сист. сотрудник в Коломиї. — Увільнені з духовної звязи для прийнятя до львівської аєпархії: укінчений богослов Ігнатій Плєшкевич і сотр. в Борщеві о. Іван Купчинський. — Намісництво призвало дотацию для приватних сотрудників: в Косові к. Чорткова, Єрмаківці, Улашківцях, Пядиках, Гвильчи, Жабю-Ільця і Косові старім і для третого сотрудника в Коломиї.

— **Наданє презенти.** Намісництво запрезентувало о. Антона Мануляка, гр.-кат. сотрудника в Кобаках, на опорожнену парохію цїсарского наданя в Микетинцях.

— **Академічне віче у Львові** в справі концевсїй на львівскім університеті відбуде ся — як доносить „Діло“ — дня 14. с. м. Час і місце подасть ся пізнійше.

— **Красва рада шкільна** затвердила Здисл. Культиса, дійсного учителя гімназії в Дрогобичи, в учительскім званю і надала єму титул професора; затвердила вибір кс. Л. Мочаровского на духовн. члена римо-кат. обряду до окр. ради шк. в Городку; іменовала учителями 4-кл. муж. шкіл народних у Львові; Михайла Коця в школі ім. св. Антонія, Ігн. Гїжевского в шк. ім. кс. Кордецкого, Мар. Мальского і Бол. Поповича в шк. ім. св. Мартина, Антона Владика в шк. ім. Собіского, Льва Адамовича і Ферд. Вальтося в шк. ім. цїс. Елисавети, Альб. Гавліка в шк. ім. Пирамовича; заіменовала в народних школах: о. Петра Патрїлу учителем руско-кат. релїгії в 3-кл. шк. виділ. в Тернополі, о. Стефана Хировского учителем руско-кат. релїгії в 3-кл. жін. школі виділ. ім. св. Ядвиги в Стрию, Стан. Бжезівівну і Леонт. Круг учителками 6-кл. жін. шк. в Галичи, Ант. Лісовску управителькою 5-кл. жін. школи в Комарні, о. Ярослава Карпяка учителем руско-кат. релїгії в 5-кл. муж. школі в Ліску, Дмитра Малицкого і Мих. Цетнера учит. 5-кл. муж. школи в Скалаті, Стан. Савича управит. 4-кл. школи в Таурові, Анну Гардолїнську учителькою 4-кл. в Озїрній, Ник. Юрчика учителем 4-кл. школи в Королівці; управителями 2-клясових шкіл: Сильв. Батюка в Стриганцях, Мир. Дутку в Дрогомишли, Вінк. Коваржа в Дорогові, Йос. Зєнкевича в Дулябах, Волод. Грицишина в Микетинцях; учителями (льками) 2-кл. шкіл: Ол. Тревтїну в Оліві, Віт. Стелїгу в Лосячи, Ольгу Буркєвичівну в Золотій Слободі, Дион. Стелїгову в Шупарді, Вас. Бабя в Кудринцях, Мар. Батюкову в Стриганцях, Ван. Кєндєзерску в Іздебках, Мар. Савчаківну в Замочку, Ант. Сїкорску в Рєпівнику єписк.

— **3 Нового Санча.** Заг. збори „Лемківского Банку“ відбудуть ся дня 18. с. м. о 2. год. по пол. в комнатах банку.

— **3 залїзниць.** Після оголошеня замїщеного в „Wiener Zeitung“ роздасть ся в дорозі офертів за загальну суму роботи і достави для будови залїзниць льокальної Аґонїц-Клявз. Дотичні офerti приймає ц. к. Дирекція будови залїзниць у Відни VI Gumpendorferstrasse Nr. 10 в імені Товариства „Steyrertelbahn“ яко концесїонара залїзниць льокальної Аґонїц-Клявз. Близші услїва і пляни можна переглянути у висше аґаданій Дирекції.

Шевченкови

від жінки-Українки*).

Сотня літ уже минає,
Як слова твої святії
Розійшлись по Україні,
Мов ті перли дорогії.

І в тих перлах-самоцвітах
Є найкращі перлинки:
То слова про тяжку долю,
Долю жінки-Українки.

Ти убрав її квітками.
Ти умив її сльозами
І уславив всьому світу
Що-найкращими думками;

Чарівний дівочий образ,
Карі очі, стан тоненький,
Чорні брови, ясний погляд,
Сьміх веселий, молоденький;

Образ матери святої,
Що дочку її єдину
Пан покриткою пускає...
Відає в салдати сина;

І дівчину-сиротину —
Не словами, а сльозами,
Батьку славний, незабутній,
Змалював ти перед нами.

І за те, аж поки буде
Україна існувати,
Не забудуть Українки
Тебе, батьку, шанувати.

І од пишного палацу
До найменшої хатини
В ширім серці Українки
Вдячний спомин не загине.

Людмила Волошка.

Жвтомір 1908 р.

*) Вірш прочитаний на Шевченковому святі, урядженім житомирською „Просьвітою“.

Посмертні оповістки.

— О. Антін Біржинський, парох в Посаді риботницькій, добромільського деканата, упокоївся дня 5. с. м. в 87. році життя, а в 51. р. священства. В. с. п.!

Наука, штука і література.

— К. Горбачев. Гнилець і боротьба з ним у дуплянках та рамкових вулинах. З 4 малюнками в тексті. Видання часописи „Українське Бжильництво“ у Петербурзі, 1908. Ціна 3 коп. Стор. 13, 16-ки. Замовляти можна в ред. „Укр. Бжильництва“ в Петербурзі (Конная 5), або через книгарню Тов-а ім. Шевченка у Львові.

— „Чорна Рада“. Під сим заголовком почав виходити у Відні накладом д. Івана Тивоновича півмісячник, який у вступній статі ставить собі цілю між иншим об'єктивну контроль укр. націонал-демократичної партії.

Телеграми

з дня 9. цвітня.

Відень. Дневники доносять, що висший суд красвий прихилив си до відклику прокураторії і затвердив конфіскату брошури проф. Вармунда в повній основі.

Берлін. Правибори до пруского сойму назначено на 3. і 16. червня.

Білгород. Вибухло парламентарое і кабінетове пересилене з причини обструкції в скупштині проти торговельної умови з Австро-Угорщиною. Презид. мін. Пасіч просив короля о розвязанє скупштини, але король на се не пристав. Тому кабінет подасть ся до димісії, нове правительство розвяже скупштиную і розпише нові вибори.

Петербург. Чорногорского князя Миколу привитав на двірці в Царскім Селі цар і міністри. По ширім привіті з царем князь пої-

хав до палати і зложив поклін царці, потім повернув до Петербурга, де его відвідав велик. Володимир. Князь замешкав в зимовій палаті царській.

Оголошенє.

Загальні збори „Повітового Товариства Кредитового“ Товаришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, відбудуть ся вівторок дня 5. н. ст. мая 1908 о год. 4. з полудня в домі „Просьвіти“ Ринок 10. у Львові з отсим порядком денним:

- 1) Відчитанє протоколу з послідних загальних зборів;
- 2) Справозданє Дирекції з діяльності і білянс за рік 1907;
- 3) Розділ чистого зиску;
- 4) Доповняючий вибір 2 членів Ради надзираючої;
- 5) Зміна статута і
- 6) Внесена та інтерпеляцій членів.

Василь Горбай,
секретар.

Др. Кость Левицький,
пред. Ради Надзир.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і карарія — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 9. с. м.: Др. Теодор Соневицький, Старий Самбір; Ю. Е. Яремкевич, Розжалів; о. Ю. Серединський, Михайловичі; Стефан Цибульський, Тернопіль; Григорій Малик, Цішанів; о. Августин Арсенич, Ясенів горішний; Марія Герасимовичева, Рогатин; Ірена Кудрик, Рогатин; Т. Желехівська і О. Желехівська, Глиниці; Ярослав Воввідка, Серники середні; Антонін Уляницький, Ланівці; Володимир Карпович, Краковець; Озяс Гайнберг, Борислав; Володимир Галя, Балічі подорожні.

Реальність у Львові складаюча ся з одноповерхової камениці, партерового дому і огороду, недалеко середмістя, побіч трамваю, оказійно дуже дешево до продажі. Ціна 25.000 кор. Потрібна готівка 15.000 кор. Ближні інформації в складі вин Братів Дідоліч, ул. Чарнецкого ч. 3.

Colosseum

В пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. цвітня 1908.

Щоденно о год. 8. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Поручає ся дешево і совісне

Артистично ритівниче заведенє

А. ЗІГМАНА

— у Львові, ул. Сикстуска ч. 14. —

Робітня металевих і кавчукових печаток.

Монограми, герби і всякі гравури — вівіски ритовані і лянї, прасовані бляхи для сторожій і товариств. — Поручає ся яко доставець ріжних руских товариств і Урядів парохіяльних. (21—?)

Працюйте і шагїть!

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

приймає вкладки на книжочки щадничі на 4%, удїляє позички на скрипти за інтабуляцією на 6 прц.; і сплату розкладає на 10 до 15 літ (при 30 ратах піврічних вносьть рата амортизаційна на капітал і відсотки 5 К 8 сот. від кождих 100 К позички.

Векслі приймають ся тільки 3 місячні, з 3 підписами, на 6 прц. до 7 прц.

Членами можуть бути позичку і дістати тільки члени обезпечені в „Джістрі“.

З зисків удїлив „Джістер“ на публичні добродїтї ціли квоту 45.835 корон.

Вкладки	2,795,183 К.
Позички удїлені	3,410,684 К.
Удїли членські	234,398 К.
Цінні папери	130,452 К.
Фонд резервовий і инші	43,842 К.
Льокації	182,206 К.

Канцелярії Товариства при ул. Рускій ч. 20 отворені перед полуднем від 8—2 год.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку

Гіпотечного

купує і продає

всякі

вартісні папери

і МОКЕТИ

по найточнійшій денній курсі,
не числячи ніякої провізії.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломїя	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рава рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:45†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:25	5:30	9:35L
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломїя	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:26	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рава рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34L
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТНА: Поспінні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і свята означені † — в неділі і свята від 26/6 до 15/9 буквою H, — в неділі і свята від 1/6 до 31/8 що день буквою L.